

Stemningen for at udelade det nævnte Forbehold var imidlertid saa stærk, at Modstanden tilsidst maatte opgives. Tilsidst enedes man om denne Ændring og yderligere om en Tilføjelse til Artiklens Afsnit B, der derefter har faaet følgende Ordlyd:

„Som Følge heraf skal et Andragende, der senere er indleveret i et af de andre Unionslande inden disse Fristers Udløb ikke kunne blive erklæret virkningsløst paa Grund af Begivenheder, der er indtrufne i Mellemtiden, saaledes navnlig ikke paa Grund af Indgivelse af et andet Andragende, Opfindelsens Offentliggørelse eller Udøvelse, Falholdelse af Eksemplarer af Mønstret eller Modellen eller Mærkets Benyttelse, og disse Begivenheder skal ikke kunne skabe nogen Ret for Tredjemand eller foranledige nogen personlig Beføjelse. Det overlades hvert Unionsland i sin nationale Lovgivning at fastsætte Regler for de Rettigheder, som er erhvervet af Tredjemand forud for Dagen for Indgivelsen af det første fortrinsretsbegrundende Andragende.“

Som Følge heraf vil det ikke længere være muligt at opretholde den ved Patentlovens § 6, 1. Stk. indrømmede Beføjelse for den Udøver af Opfindelsen, som i Prioritetstiden har taget Opfindelsen i Brug eller truffet de væsentlige Foranstaltninger hertil, til at fortsætte hermed.

Det maa vel indrømmes, at Anerkendelsen af en saa vidtgaende Beføjelse kan være af en vis Betydning i den internationale Konkurrence for et Land, der — som Danmark — ikke i første Række er et Industriland, men paa den anden Side kan den internationale Konventions Princip om Ligestillethed for inden- og udenlandske Ansøgninger næppe anses som fuldt gennemført, med mindre Patentloven ogsaa i Spørgs-

maalet om Forbenyttelsesretten lader Tidspunktet for den i et Unionsland indgivne Ansøgning være afgørende for Beskyttelsen, jfr. Udtrykket i Patentlovens § 6, 1. Stk.: „den, som før Ansøgningen er indleveret...“.

For at tilvejebringe Overensstemmelse mellem Patentloven og Konventionen er der i § 28 foreslaaet indføjet Ordene: „eller saadan Udøvelse af Opfindelsen som i § 6 omhandlet“, medens der i § 6, 1. Stk. er optaget en Henvisning til § 28, 2. Stk.

Det er derimod ikke fundet fornødent i § 28, 2. Stk. at optage en til Konventionens Art. 4, Afsnit E, Stk. 2, svarende Bestemmelse om, at Fortrinsret for en Patentansøgning her i Landet kan støttes paa en Brugsmonsteranmeldelse fra et Unionsland, idet Brugsmonsteranmeldelser og Patentansøgninger ifølge den her herskende Praksis altid har været ligestillet i saa Henseende.

De to nye Stykker i Paragraffens Slutning er tilføjet for at bringe Loven i Overensstemmelse med de nye Konventionsregler i Art. 11, Afsnit 2 og Art. 4, Afsnit C, Stk. 3, hvoraf den førstnævnte bestemmer, at den midlertidige Beskyttelse, der indrømmes Opfindere for deres Opfindelser, naar disse udstilles paa officielle eller officielt anerkendte internationale Udstillinger, ikke maa forlænge den i Art. 4 ommeldte almindelige Fortrinsretsfrist. Hvad der ønskes gjort klart gennem denne Bestemmelse er, at der ikke kan finde nogen Sammenlægning Sted af den i Art. 4 hjemlede almindelige Frist og den ved Art. 11 foreskrevne Udstillingsprioritet.

Til § 14.

Da Behandlingen af Patentansøgninger ofte tager lang Tid, undertiden flere Aar, maa en Bestemmelse som den i 1. Punktum foreslaaede anses for hensigtsmæssig.